

39. Не искусавай прїатели-те си тщетно [зарарливо], нити пакъ да искашъ да не ги искусишъ. А то ѹешъ да направишъ, кога бы се престорилъ, като да имашъ потреба и нѣжда, обаче на истина да немашъ.

40. За лбны-те вѣши говори со съ твои-те прїатели като за некои големы тайны: защо-то ако не бы могълъ да получиши намереніе-то си, никаква тщета не ѹешъ да терпишъ, ако бы обаче получилъ, по добре ѹе разумѣешъ нихнай-а умъ.

41. Искѹси прїатели-те и отъ неща-стїа на живот-а, и отъ содрѹжества и со-частїа въ бѣды: защо-то злато-то се ис-кушава въ огнь-а, а прїателн-те въ нещас-тиото време се познаватъ.

42. Со съ таковъ начинъ ѹе исполнишъ твоя-та должностъ, на твои-те прїа-тели, ако не чекашъ они да ти се молятъ въ нѣждано-то си време, но самоволно да имъ помогнешъ.